

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 11Csp/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319206581
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adam Hradský
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1319206581.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudcom Mgr. Adamom Hradským, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného JUDr. Pavlom Pospechom, advokátom, so sídlom Lichnerova 23, Senec, proti žalovanej: E. T., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom XXX XX W. L. X, o zaplatenie 542,34 eura spolu so zmluvnou pokutou a úrokom z omeškania, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 78,22 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 06.08.2018 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 11.1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa 15.02.2016 v znení: „V prípade omeškania Dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti je Dlžník povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa čl. 10 ods. 10.1. písm. a) tejto Zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka podľa tejto Zmluvy, je Dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a).“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamieta.

IV. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 22.11.2019 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 542,34 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a úrokom z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 542,34 eura od 6.8.2018 do zaplatenia, tak že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1000 eura a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1000 eura, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 542,34 € do zaplatenia vrátane nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 54,87 eura.

2. Žalobca v rámci skutkových tvrdení odôvodňujúcich svoj žalobný návrh podľa § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) uviedol, že dňa 17.02.2016 so žalovanou uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v sume 1 000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v pravidelných 42 mesačných splátkach po 34,86 eura. Žalovaná sa však dostala so splátkou č. 26 do omeškania trvajúceho viac ako tri mesiace,

na základe čoho žalobca upozornil žalovanú na možnosť zosplatnenia dňa 19.07.2018 a následne dňa 05.08.2018 poskytnutý úver zosplatnil. Žalobca tvrdil, že celková suma dlhu žalovanej predstavuje súčet neuhradených splátok v sume 542,34 eura, pričom z titulu úveru žalovaná doposiaľ uhradila žalobcovi sumu 921,78 eura. Žalobca si uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne s odkazom na čl. 8 ods. 8.1. zmluvy z dlžnej sumy od 06.08.2018 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 0,4 % ročne. Okrem toho žalobca tvrdil, že žalovanej zaslal aj viacero písomných upomienok s pokusom o zmier, na ktoré však žalovaná nereagovala. Okrem toho ju žalobca viackrát vyzval aj prostredníctvom sms správ, resp. telefonicky alebo osobne. V rámci náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky si žalobca uplatnil sumu 54,87 eura, ktorá pozostávala z úkonu právnej služby jeho advokáta v sume 43,82 eura a paušálnej náhrady za tento úkon v sume 11,05 eura.

3. Žalobca na preukázanie tvrdení skutočností k žalobe priložil nasledovné listiny, a to: zmluvu o spotrebiteľskom úvere, splátkový kalendár, potvrdenie o prevode úveru, prehľad splátok úveru, oznámenie o zosplatnení, fotokópiu poštovej obálky a pokus o zmier.

4. Súd vo veci rozhodol v skrátenej konaní vydaním platobného rozkazu zo dňa 542,34 eura, ktorý sa však nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk, na základe čoho ho súd uznesením zo dňa 02.04.2020 zrušil.

5. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, a to i napriek tomu, že jej bola spolu s prílohami, poučením o procesných právach a povinnostiach a výzvou podľa § 167 ods. 1 a 2 C.s.p. doručená podľa § 116 ods. 2 C.s.p. dňa 28.11.2020.

6. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal všetky stranami sporu navrhnuté a predložené listinné dôkazy, z ktorých zistil doleuvedený skutkový stav.

7. Žalobca ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania úverov nebankovým spôsobom a žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzatvorili dňa 15.02.2016 v písomnej forme zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky v sume 1 000,- eur a záväzok žalovanej tieto peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť spolu s úrokom v pravidelných 42 mesačných splátkach.

8. Zo zmluvy vyplývalo, že:

- úroková sadzba predstavovala výšku 22,96 % ročne, čo sa rovnalo výške odplaty za poskytnutý úver;
- RPMN predstavovala hodnotu 24,76 %;
- priemerná RPMN predstavovala hodnotu 29,89 %;
- celkové náklady žalovanej predstavovali sumu 464,12 eura;
- z výšky splátky suma 23,81 eura predstavovala splátku istiny a suma 11,05 eura predstavovala splátku úroku;
- termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na deň 01.09.2019.

9. Z čl. 11.1 zmluvy vyplývalo, že „v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa čl. 10 ods. 10.1. písm. a) tejto zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“

10. Zo zmluvy nevyplývali údaje žalovanej o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave alebo že bol úver poskytnutý až po nahliadnutí do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

11. Žalovaná z titulu uzatvorenej zmluvy čerpala úver v sume 1 000,- eur, pričom celkovo žalobcovi uhradila sumu 921,78 eura s tým, že so splátkou č. 26, splatnou dňa 01.04.2018, sa žalovaná dostala do omeškania, na základe čoho ju žalobca dňa 15.07.2018 upozornil na možnosť zosplatnenia poskytnutého úveru a keďže žalovaná splátku č. 26 neuhradila ani po tomto upozornení žalobca a s jej úhradou bola v omeškani dlhšie ako 3 mesiace, žalobca dňa 08.08.2018 poskytnutý úver zosplatnil a vyzval žalovanú na úhradu sumy 592,34 eura a trov právneho zastúpenia v sume 54,87 eura.

12. Súd na takto zistená skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl.), vznik záväzkov (§ 489 a nasl.), zmluvnú pokutu (§ 544 a nasl.), splnenie dlhu (§ 559), omeškanie dlžníka (§ 517 a nasl. vrátane nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.), ako aj príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, v zmysle ktorých mal súd za to medzi žalobcom a žalovanou došlo dňa 15.02.2016 uzatvorením zmluvy v písomnej forme k vzniku obchodného záväzku, keďže zmluva obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka (určenie zmluvných strán, určenie výšky peňažných prostriedkov, záväzok veriteľa poskytnúť peniaze v prospech žalovanej a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky a inú odplatu). Hoci zmluva o úvere predstavuje podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútny obchodno-záväzkový vzťah, vzhľadom na jeho spotrebiteľský charakter (žalobca vystupoval pri uzatváraní a plnení zmluvy podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako dodávateľa a žalovaná podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľ) sa na úpravu tohto záväzkového vzťahu použili prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď sa inak mali použiť ustanovenia Obchodného zákonníka (napr. vznik a zánik záväzkov, omeškanie dlžníka a pod.). Okrem toho sa na predmetnú zmluvu aplikoval aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere účinný v čase jej uzatvorenia.

13. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou musí mať písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) a obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (t.j. v tomto prípade všeobecných náležitostí zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka), osobitné náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 tohto zákona, správne určenú RPMN, pričom pred jej uzatvorením je veriteľ povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať veriteľom poskytovaný spotrebiteľský úver s tým, že berie hlavne do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, jeho výšku, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia niektorých osobitných náležitostí (konkrétne náležitosti uvedené pod písm. a) až k), r) a y) v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.), uvedenie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa alebo hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúcej v posudzovaní schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, má podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok taký právny stav, podľa ktorého sa veriteľom poskytnutý úver musí považovať za bezúročný a bezpoplatkový, z čoho vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v písomnej forme, neobsiahla niektorú z vyššie uvedených osobitných náležitostí, obsiahla nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa alebo bola uzatvorená bez predchádzajúceho skúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver, veriteľ sa môže v súdnom konaní úspešne domáhať len vrátenia istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

14. Z vykonaného dokazovania však nevyplývalo, že by žalobca posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver, keďže v zmluve absentovali akékoľvek údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovanej, na základe čoho mal súd za to, že žalobca hrubo porušil svoje povinnosti podľa 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto bolo potrebné žalobcom poskytnutý úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 2 druhej vety zákona č. 129/2010 Z.z., v zmysle čoho sa žalobca mohol úspešne domáhať len vrátenia nesplatennej časti istiny poskytnutého úveru.

15. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný poskytol úver v sume 1 000,- eur, pričom žalovaná z titulu poskytnutého úveru zaplatila žalobcovi celkovo sumu 921,78 eura, žaloba žalobcu v časti uplatnenej istiny bola dôvodná len v časti o zaplatenie sumy 78,22 eura (t.j. rozdiel medzi istinou úveru a sumou, ktorú žalovaná žalobcovi splatila).

16. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na zmluvnú pokutu s odkazom na čl. 11.1 zmluvy súd poukázal na rozhodovaciu prax všeobecných súdov SR, napr. rozsudok Okresného súdu Vranou nad Topľou (8C 23/2016), potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove (22Co 51/2020), podľa ktorého treba takto znejúce ustanovenie zmluvy zakladajúce žalobcovi ako veriteľovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, čoho následkom je neplatnosť takéhoto zmluvného dojednania. Zmluvná podmienka, ktorú tamojší súd vyhlásil za neprijateľnú a neplatnú bola obsahovo a významovo totožná ako v tunajšom prípade (t.j. čl. 11.1 zmluvy). Pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti o jej obsahu, ako aj obsahu tamojšieho súdneho rozhodnutia (ktorého obsah musí byť žalobcovi známy) súd uviedol jej presné znenie (na porovnanie s čl. 11.1 zmluvy, ktorá je predmetom tohto sporu), a to:

„v prípade omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy o revolvingovom úvere a/alebo dohody o poskytovaní služieb, je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“ Obsahovo a významovo ide teda o totožné zmluvné dojednania o povinnosti dlžníka zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne v prípade jeho omeškania s platením akejkoľvek splátky, a to aj v prípade okamžitého zosplatnenia zvyšku poskytnutého úveru.

17. V danom prípade medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená tzv. formulára zmluva, ktorej obsah v podstatných dojednaniach bol žalobcom ako veriteľom a dodávateľom vytvorený vopred, a to bez možnosti žalovanej ovplyvniť obsah týchto vopred vytvorených častí zmluvy. V prípade takýchto predpripravených zmluvných dojednaní sa podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá, že neboli individuálne dojednané, teda, že spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah, pokiaľ veriteľ nepreukáže opak (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). V predmetnom spore však žalobca skutočnosť o tom, že uzatvorená zmluva, najmä v časti čl. 11.1., bola individuálne dojednaná, nepreukázal a v tejto rovine ani netvrdil žiadne skutočnosti. Na základe toho mal súd za to, že čl. 11.1 uzatvorenej zmluvy nebolo možné považovať za individuálne dojednaný z čoho vyplývalo, že žalovaná ako spotrebiteľ nemala možnosť ovplyvniť ani obsah tohto zmluvného dojednania - čl. 11.1 zmluvy. Inak povedané, žalobca ako veriteľ nanútil žalovanej ako spotrebiteľovi obsah a znenie čl. 11.1. zmluvy, a teda jej nanútil aj povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu, keďže zo zmluvy nevyplývalo, že žalovaná mala možnosť zmluvu uzatvoriť aj bez uvedeného dojednania o zmluvnej pokute, prípadne, že mohla v rámci procesu uzatvárania zmluvy namietat' výšku dojednanej zmluvnej pokuty.

18. Uvedenú skutočnosť považujú všeobecné súdy za dôvod neprijateľnosti takéhoto zmluvného dojednania. Napríklad spomenutý Krajský súd v Prešove (22Co 51/2020) vo svojom rozhodnutí konštatoval, že z dôvodu nemožnosti spotrebiteľa ovplyvniť obsah takéhoto dojednania o zmluvnej pokute, prípadne takéto dojednanie úplne vylúčiť, bolo potrebné takéto zmluvné dojednanie považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku a tým pádom aj za neplatné zmluvné dojednanie podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Tamajší súd zároveň zdôraznil, že takúto zmluvnú pokutu bol spotrebiteľ povinný platiť dvakrát, a to pri omeškaní mesačnej splátky, ako aj v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Okrem toho tamajší súd zdôraznil, že obdobné znenie zmluvnej pokuty už bolo mnohými inými súdmi vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica 7Csp 26/2017, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Trnave 4Co 359/2017).

19. Z uvedeného teda jasne vyplývalo, že takmer totožné zmluvné dojednanie ako obsahovala zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou v čl. 11.1. bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo malo za následok jeho neplatnosť podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V takom prípade bol žalobca ako veriteľ podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný zdržať sa používania takejto podmienky, prípadne podmienky s rovnakým významom vo vzťahu ku všetkým spotrebiteľom a teda aj voči žalovanej v tomto súdnom spore. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd považoval nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty za nedôvodný, pričom čl. 11.1 zmluvy podľa § 298 C.s.p. vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, následkom čoho je žalobca podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný zdržať sa používania takejto zmluvnej podmienky aj voči iným spotrebiteľom (táto povinnosť však žalobcovi už vznikla z dôvodu vyhlásenia neprijateľnosti iných zmluvných podmienok s rovnakým obsahom a významom ako bola táto zmluvná podmienka).

20. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu nákladov spojených s uplatneným pohľadávky v sume 54,87 eura, súd považoval za dôležité poukázať na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý predstavuje hmotnoprávny predpoklad žalobcom uplatneného nároku. Podľa tohto ustanovenia platí, že náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky prevažne v predsúdnom štádiu sporu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne

vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania.

21. V danom prípade sa uplatnený nárok týkal úkonu právnej služby zo dňa 08.08.2018, ktorým právny zástupca žalobcu v predsúdnom konaní mal vyzvať žalovanú na úhradu dlžnej sumy vrátane nákladov spojených s takouto výzvou v sume 54,87 eura. Tu bolo potrebné zdôrazniť, že vzhľadom na súdom priznaný nárok žalobcovi mala byť žalovaná vyzvaná na úhradu sumy predstavujúcej rozdiel medzi istinou úveru a zaplatených splátok žalovanou, čo k dátumu predmetného úkonu predstavovalo sumu 128,22 eura, teda aj výpočtový základ tohto úkonu právnej služby mal byť nižší, keďže mal byť počítaný zo sumy 128,22 eura a nie zo sumy 592,34 eura. Zároveň mal súd za to, že žalobca nepreukázal, že uvedená výzva bola žalovanej vôbec doručovaná, taktiež nepredložil ani plnú moc danú právny zástupcovi na realizáciu takéhoto úkonu a ani dôkaz o tom, že vzniknuté náklady súvisiace s právnym zastúpením žalobcovi vôbec vznikli, prípadne v akej výške vznikli.

22. Na základe uvedeného mal súd za to, že žalobca nepreukázal ani účelnosť a ani reálnu existenciu nákladov spojených s uplatnením predmetnej pohľadávky, pričom na uvedenú skutočnosť nemalo vplyv ani to, že žalovaná bola v konaní nečinná, teda nemohla účinne poprieť žalobcom tvrdené skutočnosti a uplatnené nároky, a preto súd aj v časti uplatneného nároku na náhradu nákladov v sume 54,87 eura považoval žalobu žalobcu za nedôvodnú.

23. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalobcom poskytnutého úveru, neprijateľnosť zmluvného dojednaní o zmluvnej pokute a nepreukázanie existencie a účelnosti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, súd žalobe žalobcu vyhovel len v časti o zaplatenie sumy 78,22 eura predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutou a splatenou istinou úveru, na základe čoho súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 78,88 eura s tým, že čl. 11.1 zmluvy v celom svojom znení určil/vyhlásil podľa 298 C.s.p. za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná si súdom priznaný peňažný dlh podľa § 559 Občianskeho zákonníka nespĺnila riadne a včas, dostal sa tým podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka do omeškania, na základe čoho vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej popri priznanom peňažnom plnení aj úroky z omeškania určené podľa vykonávacieho predpisu - nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) platná k prvému dňu omeškania s plnením priznaného peňažného dlhu.

25. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola v období od 16.03.2016 do 18.09.2019 vo výške 0 %, tzn. vychádzajúc z uvedeného, potom výška úrokov z omeškania ku dňu omeškania žalovaného s plnením súdom priznaného dlhu žalobcovi bola 5 % ročne.

26. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5 %, a to odo dňa 06.08.2018 až do reálneho zaplatenia týchto súm žalovanou žalobcovi, pričom vo zvyšnej časti uplatneného nároku na úroky z omeškania žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

27. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s princípom úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej ako úspešnej strane sporu (jej pomer úspechu predstavoval 71,16 %) nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže jej žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.